

На хитрините на кардинал д'Акуаспарта новата Синьория отговорила с потвърждаването присъдата срещу тримата флорентинци, обвинени в съзаклятничество с Римския двор; от друга страна тя се пазела да не се стигне до открито скъсване на отношенията с кардинала; за това не малко допринесли примирителността и благоразумието на Данте и колегите му. Свадата вече съществувала отпреди и подготвилата катастрофата, но през време на Дантовото приоратство можеби имало още надежда да бъде предотвратена, затова кардиналът продължил преговорите; флорентинската управа в която ~~взимал~~ участие и поетът като се държала решителна твърдост срещу заплахите на папата, ~~каквокникъд~~ не отвръщала на ~~буйни и жестоки~~ насилието с насилие, успяла, макар и временно, да предотврати избухването на явни враждебни действия. Забележително е, че дори могла да се покаже съвсем безпристрастна в случая ~~каквокникъд~~ с размириците, които Големите предизвикали на 23 юни, като нападнали шествието на еснафските консули, които носели даровете за черквата Сан Джовани. За да сложи край на тези сбивания Синьорията, ~~каквокникъд~~ облечена в пълна власт, интернирала край границата седем главатари от Белите и седем от Черните; между Белите бил и Гуидо Кавалканти, непримириим враг на Корсо Донати. Колко мъчителна трябва да е била тази присъда за сърдцето на Данте, който ценеше в Гуидо не само един даровит поет, но и ~~първия~~ си приятел! Ала все пак доброто на неговия град изисквало да се жертвуват частните чувства на привързаност пред общата полза, затова той изпълнил дълга си на магистрат същата справедливост която ~~извеждал~~ в Поемата ~~жк~~ приложил към най-любимите си и почитани души.

Към края на август Гуидо се върнал в Флоренция и там починал; Корсо Донати успял да избяга през границата и се приютил в Рим, където продължил съзаклятническите си действия против Белите; умразата се засилвала, като се стигнало дотам, че Кардинал Акуаспарта, ~~като~~ се боял за собствената си личност, напуснал възмутен афоресания град. Докато ставало всичко това, Данте бил вече напуснал ~~жлжбк~~ длъжността си на приор, обаче с това не престанал да служи на отечеството си и то с много по-голямо усърдие, отколкото мнозина други от неговата партия, които не останали верни докрай на убежденията си, макар и да виждали идващата опасност.

1301

заседанията

От април до септемврий 1311 година името му често се среща в ~~жжжжжжжж~~ на еснафските първенци и на Мъдреците, макар, че документите от тази година са ~~жжстигнали~~ до нас в епълни; особено значение има факта, че намирараме името му два пъти, в заседанията от 19 юни, когато се разисквало върху ~~начинание в~~ изискването на папата да му се изпратят сто войника за някакво ~~жлжбк~~ услуга на Черквата. Макар и ~~изразен~~ казано с сухите нотариални изрази, мнението му е ~~жжж~~ решително и кратко: „*quod de servitio faciendo domino Papa?*“